

RECENT OP GRENSWETENSCHAP.NL:

Grenswetenschap.nl gooit boeken dicht (Kat)
 Mystery Hill, America's Stonehenge (Marsepars)
 Megalithische monumenten van de Kaukasus (Marsepars)
 de Zeepkist - week 30 (DeSchaduw)
 Verdwenen beschaving: IJsmensen (Marsepars)
 Vliegtuigcrash: 7/17 versus 9/11 (Pinpoint)
 Het Philadelphia Experiment debunked (satns)
 Weird Al Yankovic vouwt aluhoedjes (Chris de Boden)
 Gert Schuitemaker spreekt (Pinpoint)
 Christine Lagarde voorspelt Big Reset (met een 7) (Sint Joris)
 Patrick Geryl doet Kickstarter (3.14po)
 Is de wetenschap te vertrouwen? (Marsepars)
 de Zeepkist - week 29 (Veteo)
 Sinterklaas, de waarheid over 6/12 (Picobyte)
 Nummerplaat voorspelde einde Wereldoorlog I (stoerecurry)

GW-Opperhoofd Jurgen Deleye vroeg mij een grenswetenschappelijk levensteken uit Amerika te geven, wat ik graag doe. Over wat me hier opvalt, en ik eerder als Nederlander niet wist. Het doel van mijn bijdrage is het onderzoeken van de (voor)oordelen over Amerika en het vergroten van de Nederlandse Amerika-kennis. Grenswetenschappelijke onderwerpen neem ik waar mogelijk mee, maar dat is geen eerste must. Een beetje rommelen aan uw denkraam is al voldoende.

Na het winnen van de [DV Lottery](#) 2011 (2e deelname, winkans voor Nederlanders circa 2 %) wonen mijn partner Jeroen en ik sinds 4 oktober 2011 in Davis, Californië. Ik had ons beide ingeschreven en ofschoon Jeroen iets had van: "Het zal wel, de kans dat je zoiets wint, is zo klein", ontving hij het bericht dat hij geselecteerd was. Ik mocht als familie zijnde (want: getrouwd) mee.

[Davis](#), in Noord-Californië, is een [fietsminnend](#) Universiteitsstadje. Niet zo opmerkelijk, want het is hier geografisch net zo [plat](#) als in Nederland. In de Rocky Mountains fietst men bijvoorbeeld een stuk minder. Davis eindigde voor ons met stip bovenaan door haar [bruisende energie](#), [slimme](#) en ontwapenend vriendelijke en open-minded inwoners, de benadrukte [fietsbaarheid](#) en het klimaat. De prachtige natuur is een groot geschenk dat je er overal in Amerika bij krijgt. Davis is als een wereld in een magische, beschermde bubbel, een wereldje dat zich blijkbaar bevindt op een geometrisch-heilige conjunctie.

Ik heb hier geen mensen gezien met obesitas; qua omvang zijn de mensen te vergelijken met de mensen in Nederland. De gemiddelde lengte is wel kleiner, wat ik afleid uit een gebruikelijke bedmaat hier. Twee meter of zelfs korter. Dat is voor Jeroen (1.98 m) en mij (1.70 m) te kort.

(Bijna iedereen fietst in Davis, wat zeker zal bijdragen aan een gezond gewicht)

Een fietshelm is hier voor kinderen verplicht, maar voor volwassenen niet. Fietsverlichting daarentegen is niet verplicht, wat op ons erg vreemd overkomt, zeker omdat er hier vrijwel geen straatverlichting is. Als je een fiets koopt, staat er op de gebruiksaanwijzing: "Don't drive at night". We hebben daarom zelf verlichting op onze fietsen gemonteerd. Je ziet hier vaak fietsers in het pikkedonker (niet). Sommige fietsers dragen op eigen initiatief een armlampje of knipperlichten. Ik fiets hier zeer regelmatig. Er zijn in de bebouwde kom [Stopborden](#) aan alle kanten van de weg. Deze reguleren gelijkwaardig stoppen: wie het eerst komt, mag het eerst gaan. Als fietser stop ik inmiddels netjes voor de Stop-borden (nadat een agent mij er vriendelijk op gewezen had ze ook voor fietsers gelden), om te wachten op de automobilisten, die, indien aanwezig, meestal eerder dan ik gestopt waren en aan het wachten zijn.

Als Nederlandse, die qua verkeer afsnijden, uitschelden en geen voorrang krijgen gewend is, sta ik nog steeds behoorlijk raar te kijken als standaard elke Californische automobilist mij vriendelijk toewuift dat ik voor mag gaan, terwijl hij/zij voorrang had. Soms gebaar ik daarop dat zij moeten gaan, maar nee, ze weigeren pertinent en gebaren dat jij moet gaan. Ze stáán erop, ze staan ervoor (voor een stopbord) en ja, zij wachten geduldig. Geen boze blikken, niet alvast wat gassen, geen moorddadige blik. Het is volgens mij een combinatie van oprechte beleefdheid en voorzichtigheid met de meer kwetsbare verkeersdeelnemer.

Over auto's en rijbewijzen gesproken: je haalt hier je complete rijbewijs inclusief alles, voor zegge en schrijfje \$30. Rijlessen: niet verplicht (worden voor jongeren aangeboden op Highschool). In Nederland heb ik veel meer dan het honderdvoudige betaald en dan ook nog eens in euro's.

Tijdens het wandelen of fietsen word je, zodra men je in het vizier krijgt, meestal onthaald op een vriendelijke lach en/of groet. Mensen die fietsend of lopend met een ander voorbijkomen, zijn standaard geanimeerd aan het praten en lachen, big smile, friendly voices, grapjes, goed humeur.

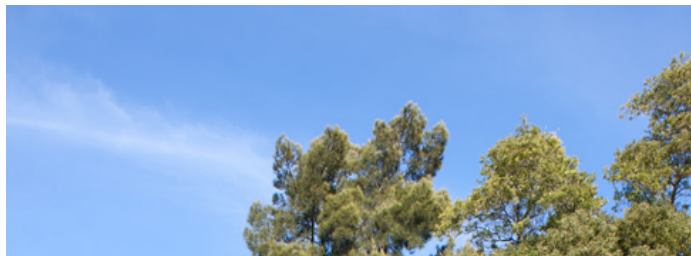
Wat betreft de rellen en relletjes in Nederland rondom Oud en Nieuw, het vuurwerk, het geweld tegen agenten en hulpdiensten, de zooi, de (zwaar)gewonden of zelfs doden: in de United States of America ondenkbaar. Het afsteken van vuurwerk door particulieren is [verboden](#). Vuurwerk wordt alleen op de [Fourth of July](#) en door aangewezen partijen afgestoken. Het [huidige voorstel](#) van de Partij voor de Dieren om vuurwerk te verbieden, is bepaald niet wereldvreemd en werkt hier uitstekend. Voor, op en na Oud en Nieuw heerste hier rust: geen rotjes, geen gesis, geen knallen die doen denken aan wereldoorlog drie. RUST. Amerikanen houden zich keurig aan de regels, en niet omdat die met geweld worden opgelegd: het is de consensus. Na Oud en Nieuw ziet alles er dus nog even keurig uit op straat.

Als je hier in discussie zou gaan met een agent of hulpdienst, ze zou afblaffen, laat staan geweld gebruiken, zou je meteen opgepakt worden. Maar het mooie is: dit gebeurt allemaal niet, want de mensen zijn vriendelijk, beleefd en voorkomend. Niemand zou het in zijn hoofd halen te doen wat mensen in Nederland doen: met de wet aan de haal gaan. Voor ons is het Nederlandse nieuws (we kijken er zeer geregeld naar) een soort circus geworden. We kunnen slechts concluderen dat de Amerikanen geen losgeslagen volk zijn, in tegenstelling tot Nederlanders.

Er ligt géén rotzooi op straat of ernaast. Op 'littering' staat hier 'Up to [\\$1000 fine](#)'. Mensen halen het niet eens in hun hoofd om hun asbak vanuit de auto leeg te kiepen, colablikjes op straat te gooien, enzovoort. Voor de mensen die mij en mijn boeken kennen, de wereld in Davis is bijna een astrale wereld (zonovergoten, schoon, nergens rommel, (op straat) spelende dieren, geen geweld of agressiviteit).

Als ik al iets negatiefs over Davis moet zeggen, moet ik een beetje overdrijven. De drang naar orde en regelmaat gaat hier 'een beetje ver'. Regelmatig horen we geloei op straat: het zijn de '[Blaadiesmannen](#)' die met een bladblazer blaadjes wegblazen en verzamelen, om zo de straat (brand)schoon te houden.

Davis is een prachtig bomenstadje en bijna elk huis staat beschut onder of naast een of meerdere bomen, ons huis als voorbeeld:

(Bomenstadje Davis)

Bladeren en takjes zijn hier in overvloed. In het najaar en de winter doet de lokale overheid er alles aan om het wild gebladerte onder controle te houden. Dit gebeurt ook op dagen (zeer zeldzaam) als het wat (harder) waait en de blaadjes op dát moment van de bomen waaien. Dan nog zijn de blaadjesmannen [stoicijs](#) in de weer (ook al vliegen de bladeren door de harde wind hen om de oren). Dit ontlokte Jeroen de opmerking: "Maar dat is toch volkomen zinloos!"

Terug naar de verschillen met Nederland: in alle winkels en supermarkten, ook in de goedkoopste zaken zoals de [Dollar Tree](#) en de [Bargain Market](#) worden je boodschappen voor je ingepakt en in je muntjesloze winkelwagen gezet.

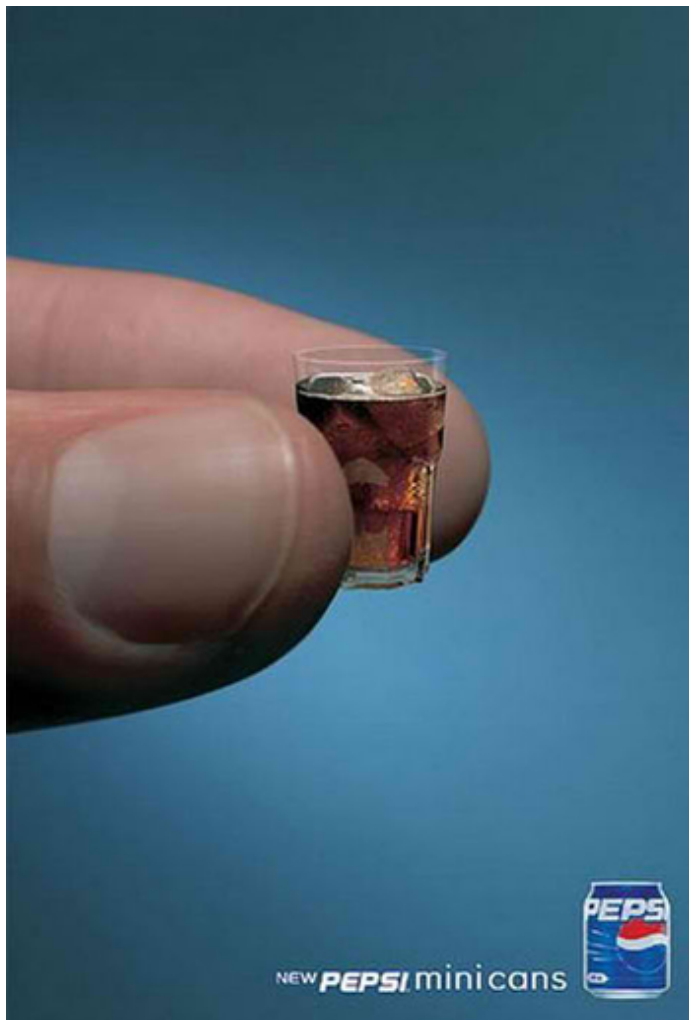
(Een muntjesloze winkelwagen)

As je zelf een handje helpt, kijken ze je een beetje bevreemd aan. Je wordt bedankt als je zelf je tasje(s) inpakt. "Thanks for bagging!" hoor je dan. Ter vergelijking: bij de Jumbo in Scheveningen stond ik eens als een bezetene in de vijfde versnelling mijn vele boodschappen in te pakken. Sneller kón werkelijk niet. Het kassameisje keek echter zeer geïrriteerd en maakte er, waar ik bij stond, een negatieve opmerking over tegen de volgende klant: dat het zo lang duurde. Dit zou in Amerika ondenkbaar zijn. Hier is alles klantvriendelijkheid wat de klok slaat. Het is de tweede natuur van de Amerikanen om zeer vriendelijk en behulpzaam te zijn, het is geschreven en ongeschreven policy.

Overall in openbare toiletten zie je [Toilet-Seat-Covers](#) zodat je hygiënisch zonder zorgen (toch ook niet onbelangrijk) kunt zitten. Openbare toiletten vind je hier bovendien overal op de handigste plekken, en ze zijn altijd gratis.

voeren overal op de hardigste plekken, en ze zijn altijd gratis.

In restaurants: geen gierig Nederlands gedoe. Je krijgt hier als je erom vraagt (en vaak ook als je er niet om vraagt) *gratis* een groot glas met water met ijsblokjes. Als het er maar ietwat op lijkt dat je glas het 'halfleeg' stadium nadert, komen ze al weer aansnellen met de ijswaterkan om bij te vullen. Als je verder niets wilt drinken, vindt men dat prima. En als je wél een glas cola wilt, krijg je niet een dwergglaasje, waarvan je de inhoud, als je dorstig bent, in je holle kies giet, maar een eerlijke halve liter plus gratis refills.

(Wat je in Nederland krijgt in vergelijking met Amerika)

Wapens zijn zoals bekend vrij verkrijgbaar in de winkels, van [pepperspray](#) tot voor Nederlands doen illegale [messen](#) en [shot guns en geweren](#). Als je die laatste wilt kopen, moet je je ID laten zien, en wordt het geregistreerd. That's all. Vreemd? Misschien. Dit vinden ze hier vreemd: Nederlands nieuws dat iemand gearresteerd wordt die een inbreker heeft getrakteerd op een koekje van eigen deeg, en inbrekers die schadevergoedingen eisen als hun inbraak niet ging zoals ze gehoopt hadden en ze nu auw auw aan hun enkel hebben. Ik denk dat de ogen van Amerikanen uit hun kassen zouden rollen als ze een paar dagen Nederlands nieuws zouden volgen en begrijpen.

Reclame voor je zaak maken, bijvoorbeeld op je eigen auto, is hier effectief en wordt gewaardeerd. Jeroen heeft reclamemagneetborden op onze auto geplaatst en mensen reageren daar spontaan en leuk op. Ze komen naar je toe en vragen: "Ben je computerreparateur, ik heb een probleem met..." Je merkt hier overal de "Do it yourself" mentaliteit.

Religie/spiritualiteit/culturen/nationaliteiten in Davis: een [melting pot](#) die echter niet gekenmerkt wordt door de vele mislukkingen zoals in Nederland. Ieder heeft hier zijn eigen ding, van de [Davis Psychic](#), de [Star Trekkies](#) tot en met de [Davis Korean Church](#). Wat er staat aan diverse (religieuze) gebouwen, komt op mij als Nederlandse vriendelijk en ingetogen over. Je mag hier zijn en doen wat je wilt, maar men heeft niet zo erg de behoefte om de religie in woord, gebaar en kleding tot uitdrukking te brengen. Er is géén storend (voor ons dan) kerkklokkengelui om de 15 minuten (want: er is helemaal geen klokkengelui, althans, ik heb niets gehoord), geen

minarettengeschal, geen oproep tot gebed. Kleding: ik heb geen boerka's of hoofdoekjes, geen bontkraagjes en bijzondere, cultuurgebonden klederdrachten gezien. Soms zie je cowboyhoeden (met mensen eronder). Op de begraafplaatsen: hier zie je vrijwel nergens kruizen en Jezus-aan-het-kruis beelden. Soms horen we stemmen via een megafoon: die komen van de [Highschool](#) hier in de buurt waar ze op zo'n moment buiten aan het sporten zijn.

Bankzaken gaan hier heel anders dan in Nederland, veel gebeurt hier nog met checks. Op het eerste gezicht lijkt het allemaal nogal ouderwets en onpraktisch, maar bij een nadere, onderzoekende blik ontdek je dat hier veel en vaak wordt gecontroleerd op ware identiteit, fraude etc. Alles wordt hier gedriedubbelcheckt als je bijvoorbeeld iets wilt overmaken. Heel veel gaat per telefoon: Amerikanen zijn grote liefhebbers van de telefonische service. Geld overmaken is hier veel duurder. Het gehele betaalsysteem alleen al zou een geheel artikel kunnen beslaan, want: totaal anders.

Dit is slechts een prelude van "Nederlanders in NorCal". De volgende keer schrijf ik over wat een paar flessen pepperspray hier teweeg brachten...

Door Constantia Oomen

Reageer op dit artikel (96) »

 [Goed blog? Geef Constantia Oomen een biertje!](#)

GERELATEERD AAN DEZE PUBLICATIE:

Is de wetenschap te vertrouwen?

De Belgen. En Philippe Geubels.

Hullie

Altijd winnen bij Steen Papier Schaar?

paps: Mijn algehele beeld van de VS is vrij negatief maar als ik dit heerlijke verslag lees moet ik mijn beeld toch behoorlijk bijstellen...

Ik krijg gewoon zin om er heen te gaan....

Koester uw onwetendheid, de rest kunt u opzoeken.

Op 21-01-2012 9:40:16 | Kudos: 4

Pieter: Wat een leuk verhaal!

Zou het eeuwig zonnige weer een oorzaak kunnen zijn van dat opgeruimde humeur van de bewoners van Davis? Want in Michigan zijn ze over het algemeen wel altijd beleefd, maar altijd met een bepaalde vermoeidheid. Het leven is daar moeilijker.

(bericht gewijzigd op 1/21/2012 10:24:04 AM)

No shit, Sherlock

Op 21-01-2012 10:23:46 | Kudos: 2

oesermaatra0069: Leuk om zo te lezen. Ook mijn beeld is nogal negatief. De laatste jaren boycot ik America in gedachten. Nooit van mijn leven zal ik er naar toe gaan, dacht ik bij mijzelf.

Totdat ik dit lees. Fietsen daar hou ik van. En van vriendelijke mensen houd ik ook wel van. Maar ja... dit is een plekje onder de zon wat anders is. America is zo groot, het kan ook wel elders heel anders zijn.

Zo zou je dat ook kunnen beredeneren met Nederland: Nederland is niet groot maar er zijn wel verschillende plekken waar de mensen anders kunnen reageren. Op sommige plekken voelt het aan als paradijs en op andere plekken als de hel. Als je je goed voelt dan doe je ook vriendelijker tegen andere mensen.

Kortom een wisselwerking...

Jij bent er gloeiend bij, Bommel. Wat is je naam? zei Brigadier Bullebas.

Op 21-01-2012 11:20:45 | Kudos: 3

SJ-o: Leuk om een wat meer menselijke ervaring te lezen over America, het enige wat ik vaak over America hoor is gezeik en gedoe in de media. Maar zoals vaak met nieuws, is het een getekend beeld en wonen er miljoenen andere mensen die wel echt leuk kunnen zijn